

להקה של יפהפיות בינלאומיות יובאה במיוחד כדי להמחיש לאשה הישראלית:

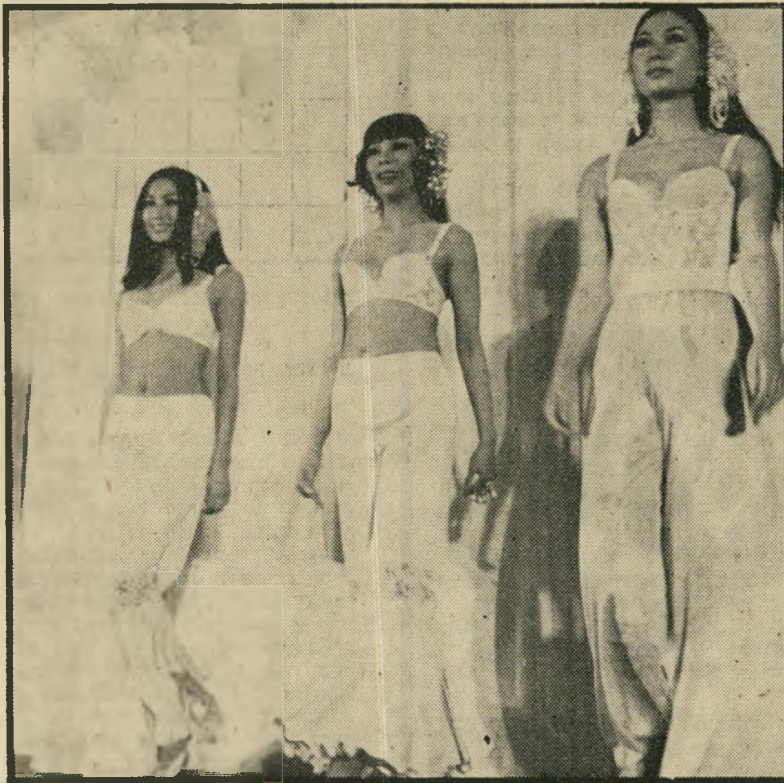

מה חדש בתחתונים?

מחכים, בגדיים, וחלוקים שקופים. כדי לפרסם את תוצרתו, אירגן הייצרן 22 יפהפיות, והן עורכות תצוגה מעופפת ברחבי העולם, כשהן מונקות מהמטוס למסלול וחזרה למטוס.

★ ★ ★
החזיר הישראלי המצוי

נראה היה שהתוצאה הצדיקה את המאמץ. 500 הנוכחים הביעו את שביעות רצונם במחייאות-כפיים עליונות. גם הגברים וגם הנשים. שני הצדדים ניראו מאושרים מתחתוני המחר: קלילים, חצי שקופים, בצבע העור ושקופים כליל. המבוגרת בין הדוגמניות, לילי, נועדה להמחיש לצופות בנות הארבעים פלוס שהיפיו החדש לא נועד רק לבנות הטיפש-עשרה. בהתחשב בכמה תגובות גבריות ששמעתי מסביב, היא הצליחה לשכנע. מארגני התצוגה, אנשים שמבינים עניין לכל הדיעות, הוכיחו את תוכמת-החיים שלהם עד הסוף. זאת אומרת, גם אחרי הסוף. הם הבינו שלא על היופי לבדו יחיה האדם — והקהל, שנהנה עד עתה מדברים רוחניים (ואיך אחרת אפשר לכנות חזייה שיש צורך בעין של רנטגן כדי לדעת אם היא קיימת בכלל?) הוזמן עם סיום התצוגה לקוקטייל קל. ההזמנה התקבלה בהתלהבות: הגבירות העדינות והגברים האלגאנטיים הסתערו בקצב שריון על השולחנות. נתחי בשר התעור פפו על מחשופים, מרפקים נידחקו לתוך צלעות, כרסים, ולאן לא, שיכמיות מינק נדרסו עלידי רגליים שועטות, ופיאות נוכריות התעופפו באוויר. הישראלי הוולל נכנס לפעולה.

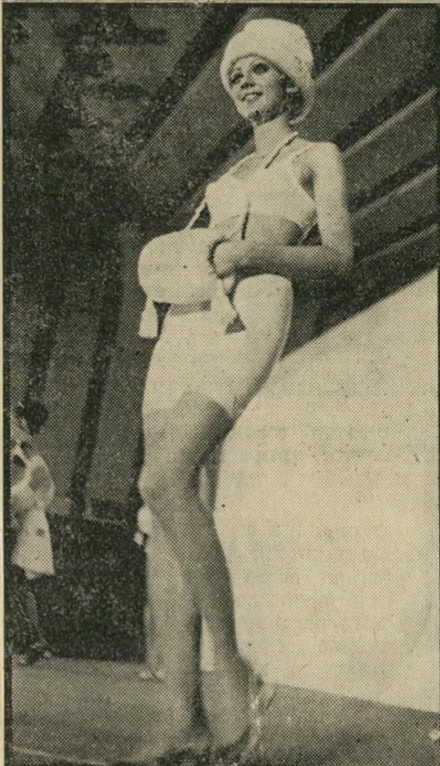

חזייה ומכנסיים שקופים — לאיזו מטרה בדיוק?

הפתעה שנתקלתי בה — במקום תעה — שבאמת לא ציפיתי בו לשום הפתעה. היתה האווירה הסקסית. אני רגילה לאווירה סקסית במסיבה של החברה — אחרי שכל מי שלא שייך לחברה כבר הסתלק; במכונית של האבא של החבר שלי, אחרי חצות, כשאנחנו (אני והחבר, לא אביו) בודדים בתוכה; לפעמים אפילו בסרט מוצלח. אבל זו הפעם הראשונה ששמעתי אחריה סקסית בתצוגה דוקא. היה זה ביום החמישי שעבר, באולם הנשפים של ההיטלון בתל-אביב, את ה-אחריה יצרו ענני הבושם שרוססו באולם כל שתי דקות, יחד עם ענני עשן הסיגריות והסיגריות והאורות העמומים. הוסיפו לכך את מיעדל היפהפיות שחלף ללא הרף על הבמה, כשכל אחת לבושה פחות מהשנייה, ותבינו את ההשפעה על הגברים באולם.

★ ★ ★
שרייהבטחון לא מעוניין

חד הגברים שלא הושפע דוקא היה שרייהבטחון משה דיין, שבא צולע בנהרה, העיף מבט והסתלק. ראש עיריית גבעתיים קובה קרייזמן לעומתו, החליט שהעסק נראה לו, נשאר עד הסוף. כניל גם שר המסחר והתעשייה יוסף ספיר. אולם כבוד השר — לא נעים להשמיץ, אבל כך התרשמתי — נראה היה כמהרהר במשהו אחר. הייתי יכולה להישבע, לפי מבטו המאומץ ומיחוץ הקמוט, שהוא מחשב בעל-פה כמה דולרים יכול להכניס עסק כזה למדינה. העסק הזה — התצוגה — נועד להביא לישראלית את המושגים האחרונים בלבני נשים, כשהמושג כולל חזיות, תחתונים,

מימין לשמאל: לבוש מקסים להרמון; מחוך בצבע האור; חלוק שקוף מעל חזייה ותחתונים; בגדיים-מחוך